

L'ORGANITZACIÓ POLÍTICA DE LES SOCIETATS (1/3)

<p>L'ESTAT</p>	<p>L'ESTAT COM A ORGANITZACIÓ POLÍTICA DE LA SOCIETAT</p> <p>↓</p> <p>L'Estat és el conjunt d'institucions creades per organitzar la vida i l'activitat de les persones que comparteixen un mateix territori i que estan governades per unes mateixes lleis sota un mateix poder.</p>		<ul style="list-style-type: none"> • Territori: espai (ben delimitat per fronteres) sobre el qual l'Estat exerceix el seu poder. • Població: sotmesa al poder i a les lleis de l'Estat; tots els ciutadans tenen una sèrie de drets i d'obligacions. <ul style="list-style-type: none"> – Dins d'un Estat poden conviure persones de cultures i nacionalitats diferents. • Poder: per exercir-lo, l'Estat fa diverses funcions: <ul style="list-style-type: none"> – Estableix les lleis (Parlament), que regulen les relacions socials, i vetlla pel seu compliment (poder judicial). – Controla l'ordre interior (policia) i la seguretat exterior (exèrcit). – Dirigeix la política exterior. – Recapta els impostos, dirigeix l'economia i finança serveis i infraestructures públiques.
<p>L'EXERCICI DEL PODER: LA DEMOCRÀCIA</p>	<p>ELEMENTS DELS ESTATS DEMOCRÀTICS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Estat democràtic: els ciutadans participen en les tasques de govern. En una democràcia, la sobirania (l'exercici del poder) resideix en el poble, que elegix els governants. • Tipus de democràcia <ul style="list-style-type: none"> – Directa: quan els ciutadans prenen les decisions reunits en assemblea o a través d'un referèndum. – Representativa: si els ciutadans voten en les eleccions els qui prendran les decisions i exerciran la sobirania en nom dels ciutadans. • Les eleccions democràtiques han de ser lliures, plurals, fer-se per sufragi universal i periòdiques. • Els ciutadans solen participar en la política per mitjà dels partits polítics, que presenten els seus programes i les seves candidatures per ser elegits en les eleccions. • Divisió de poders <ul style="list-style-type: none"> – Parlament: elabora i vota les lleis (funció legislativa). – Govern: determina la política a seguir per l'Estat i l'aplica a través de l'Administració (funció executiva). – Poder judicial (tribunals): aplica les lleis (funció judicial). <p>↓ evita abús de poder</p> 	
<p>ESTATS DEMOCRÀTICS I ESTATS NO DEMOCRÀTICS</p>	<p>TIPUS D'ESTATS DEMOCRÀTICS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Monarquies i repúbliques <ul style="list-style-type: none"> – Monarquies parlamentàries: el cap d'Estat és el Rei, que regna però no governa; la màxima autoritat és el Rei, però la sobirania la té el poble. – Repúbliques parlamentàries: el cap d'Estat és el President de la República, elegit per la ciutadania. • Estats liberals i estats socials <ul style="list-style-type: none"> – Estats liberals: no intervenen en l'economia de les empreses ni en les relacions socials. – Estats socials: intervenen en alguns àmbits socioeconòmics. • Estats centralistes i estats descentralitzats <ul style="list-style-type: none"> – Estats centralistes: totes les decisions que afecten els territoris de l'Estat les pren el govern central. – Estats descentralitzats: l'Estat delega una part del poder en els governs territorials, cedint-los competències. 	
	<p>TIPUS D'ESTATS NO DEMOCRÀTICS</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Monarquies i dictadures <ul style="list-style-type: none"> – Monarquia absoluta: el Rei concentra tots els poders o escull directament les persones que han de fer aquestes funcions en nom seu. – Dictadura: una persona, amb el suport d'un partit polític, grup ètnic o exèrcit, governa amb un poder absolut. 	

L'ORGANITZACIÓ POLÍTICA DE LES SOCIETATS (2/3)

L'ESTAT: ENTRE LA GLOBALITZACIÓ I LA REGIONALITZACIÓ	ESTAT I GLOBALITZACIÓ	<ul style="list-style-type: none"> • Tradicionalment, els estats han exercit el poder i la sobirania de manera exclusiva. • Amb la globalització econòmica de l'economia i les noves tecnologies, els estats s'han transformat. Per fer funcionar el nou sistema mundial, han acordat crear organitzacions supranacionals, renunciant a part del seu poder per a resoldre problemes de fora del seu àmbit d'acció.
	ESTAT I REGIONALITZACIÓ	<ul style="list-style-type: none"> • Territori local o regional: aquell que té una activitat econòmica ben desenvolupada i una personalitat cultural i social ben diferenciada.
		<ul style="list-style-type: none"> • La tipologia regional és molt diversa: <ul style="list-style-type: none"> – Nacions sense Estat, com el Quebec (Canadà). – Regions molt consolidades i diferenciades, com Baviera (Alemanya). – Grans àrees urbanes o ciutats globals, com Nova York, Tòquio i Londres.
	FUNCIÓ DE L'ESTAT ACTUALMENT	<ul style="list-style-type: none"> • L'Estat ha perdut l'exclusivitat en el poder (dispersió de competències), però manté la seva rellevància. • Actualment, els estats fan aquestes funcions: <ul style="list-style-type: none"> – Coordinar regions i ciutats del seu territori, ja que distribueixen competències i riquesa i asseguren el compliment de les lleis i la igualtat de drets i de deures de tots els ciutadans de l'Estat. – Crear i mantenir infraestructures bàsiques, que comuniquen les diverses parts del territori i el connecten amb altres països. – Lluitar contra el terrorisme mundial.
TRACTATS, DECLARACIONS I ORGANITZACIONS SUPRANACIONALS	RELACIONS ENTRE ESTATS	<ul style="list-style-type: none"> • Iniciatives conjuntes dels estats: <ul style="list-style-type: none"> – Signatura de Tractats, Convenis i Declaracions Internacionals de Drets: compromís a fer certes actuacions o a evitar-ne d'altres. – Creació d'organismes supraestats: Organitzacions Internacionals o Supranacionals, on hi deleguen certes funcions.
	TRACTATS, CONVENIS I DECLARACIONS	<ul style="list-style-type: none"> • Actualment, hi ha nombrosos Tractats i Convenis Internacionals, firmats pels estats sobre les matèries més diverses: control d'armament, no proliferació d'armes nuclears, canvi climàtic, etc. • També hi ha molt diverses Declaracions Internacionals de Drets, però no tots els països del món els han signat i acceptat.
	ORGANITZACIONS SUPRANACIONALS	<ul style="list-style-type: none"> • Després de la IIGM, han proliferat les organitzacions supranacionals, creades per resoldre els problemes generats per les noves i complexes relacions internacionals. Intenten solucionar problemes comuns. • Existeixen: <ul style="list-style-type: none"> – Organitzacions d'àmbit mundial, com l'Organització de les Nacions Unides (ONU) La més important de totes) i l'Organització Mundial del Comerç (OMC). – Organitzacions d'àmbit continental o regional, com la Unió Europea (UE) i la Lliga Àrab.
	L'ORGANITZACIÓ DE LES NACIONS UNIDES (ONU)	<p>La més important és l'Organització de les Nacions Unides (ONU)</p> <p>↓</p> <p>Vetlla per la pau, la seguretat, la cooperació internacionals i els drets humans.</p>

L'ORGANITZACIÓ POLÍTICA DE LES SOCIETATS (3/3)

LES ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS (ONG)	LES ONG	<ul style="list-style-type: none"> • Són entitats privades que no depenen de governs ni de partits: estan formades per empreses, centres d'investigació o associacions per dur a terme accions assistencials, o per al respecte dels drets humans o del medi ambient. • Satisfan necessitats i urgències, i col·laboren al desenvolupament de la consciència i la responsabilitat de les persones. • Poden estar formades per milers de persones, que fan aportacions econòmiques o recullen fons. • Per fer la seva feina, freqüentment compten amb centenars de persones que hi treballen o hi col·laboren. 	
	TIPUS D'ONG – Les que promouen accions humanitàries , realitzant tasques de prevenció o actuacions directes, en cas d'emergència davant conflictes bèl·lics, fams o catàstrofes naturals. – Les que promouen els drets humans i denuncien els llocs on no són respectats. – Les que tenen com a finalitat la protecció de la natura i la denúncia de la destrucció del medi ambient .	IMPORTÀNCIA DE LES ONG <ul style="list-style-type: none"> • La força creixent de les ONG es deu al paper essencial que compleixen per satisfer necessitats o proporcionar serveis a la població, a les regions del món on els estats no fan aquestes funcions. • Molts estats veuen en les ONG una manera de solucionar problemes d'urgència i de necessitat. • Però l'actuació de les ONG va més enllà i es plantegen el desenvolupament integral de les persones (salut, cultura, tecnologia), quan els estats no compten amb els mecanismes econòmics i socials necessaris per fer-hi front. 	
ÀMBITS CULTURALS DEL MÓN	LA CULTURA I LES DIFERÈNCIES CULTURALS	<ul style="list-style-type: none"> • Cultura: conjunt de costums, de coneixements i de maneres de viure que un grup de persones sent com a propi i alhora diferent d'altres grups. • Elements bàsics d'una cultura: llengua, història, alimentació, vestit, música... 	<ul style="list-style-type: none"> • Diferències culturals (diversitat cultural): causades no per les característiques físiques de les persones sinó per l'educació, la forma de viure i de pensar, etc. Totes les cultures tenen dret a desenvolupar-se lliurement i digna. • Pluralisme cultural (multiculturalitat): defensa la coexistència de grups humans diversos, respectant-se mútuament.
	CULTURA DE MASSES I DE CONSUM	<ul style="list-style-type: none"> • Cultura de masses: caracteritzada per la generalització d'unes mateixes pautes de consum i de formes de vida. Així, les formes culturals de les persones cada vegada són més similars (homogeneïtzació). – A aquesta homogeneïtzació contribueixen els mitjans de comunicació, l'augment en el nombre i la facilitat dels transports. – Aquest procés d'uniformar i estendre la cultura del consum, en ocasions origina tensions i contradiccions en relació amb les cultures locals o tradicionals, que no sempre es poden adaptar als seus canvis ràpids. 	